

ด่วนที่สุด

ที่ อก ๐๘๐๔/ กษ. 16

สจด. 2/61
18 มี.ค. 59
16.30 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 2560 กษ.
วันที่ 18 มี.ค. 2554 ส.ร.กษ. 67

28 มี.ค. 2554
จัดเข้าวาระ.....

คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓
และร่างแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๗๔

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓
๒. ร่างแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๗๔

ด้วย ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเสนอเรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) รวมทั้งเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ (๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ (๑) ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอกช.) ในการเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

๒.สาระสำคัญ

คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ ได้มีการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุม ๒๒๐ ชั้น ๒ อาคาร ๒ รัฐสภา โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ) เป็นประธาน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๑ แผนพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศน์ และแผนปฏิบัติการภายใต้แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศน์มาบตาพุด

๒.๑.๑ ความเป็นมา

สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบข้อเสนอคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) ที่มอบหมายให้ กอกช. พิจารณารับแนวทางเมืองอุตสาหกรรมนิเวศน์มาบตาพุดไปประกอบการพิจารณาผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติทั้ง

ในภาพรวม...

ในภาพรวมและระดับพื้นที่ต่อไป ทั้งนี้ กอช. เห็นว่ากระทรวงอุตสาหกรรม โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) มีแผนดำเนินการตามแนวทางที่สอดคล้องกับมติ กพอ. โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ภายใต้แนวคิด Industrial Ecology หรือ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ เป็นรูปแบบการพัฒนาที่ได้ศึกษาด้านแบบมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศแถบยุโรป ผ่านโครงการความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานความร่วมมือทางวิชาการเยอรมัน (GTZ) ตลอดจน ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยจาก ADB (Asian Development Bank) เข้ามาใช้ในการพัฒนานิคม อุตสาหกรรม ภายใต้หลักการพึ่งพาอาศัยกัน (Symbiosis) และดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนเป็นสำคัญ โดย เป้าหมายหลักของการพัฒนาไปสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศน์มีอยู่ ๓ ส่วน เริ่มตั้งแต่โรงงานไปสู่นิคม อุตสาหกรรม แล้วจึงขยายผลเชื่อมโยงกับเมือง ซึ่งมีผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ดังนี้

๑) การกำหนดขอบเขตการพัฒนา แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ระดับวงใน คือ ส่วนที่เรียกว่านิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์และเครือข่าย (Eco Industrial Estates & Networks) และ ระดับวงนอกเป็นการเชื่อมโยงการดำเนินงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อขยายสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Industrial Town) และเมืองนำอยู่ Eco city ตามลำดับ

๒) การประกาศนโยบายการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์และ เครือข่าย (Eco Industrial Estates & Networks) โดยกำหนดแนวทางและรูปแบบการพัฒนาภายใต้ ข้อกำหนดคุณลักษณะ ๕ มิติ ๒๔ ด้าน (มิติทางกายภาพ มิติทางเศรษฐกิจ มิติทางสังคม มิติทางสิ่งแวดล้อม และมิติทางการบริหารจัดการ) ซึ่งในแต่ละนิคมอุตสาหกรรมจะมีแผนการพัฒนาแตกต่างกันตามบริบทของ แต่ละพื้นที่

๓) การกำหนดแผนการดำเนินงานในระยะที่ ๑ (ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๗) ภายใต้ แผนแม่บทการพัฒนาระดับนิคมอุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ในนิคมอุตสาหกรรม นำร่อง ๑๕ แห่ง รวมถึงนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง และจะขยายผลในระยะที่ ๒ (ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒) สู่นิคมอุตสาหกรรมทั้ง ๓๗ แห่งทั่วประเทศ

๔) การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “เดินหน้าประเทศไทย ก้าวไกลสู่อุตสาหกรรม เชิงนิเวศน์” เมื่อวันอังคารที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค กรุงเทพฯ เพื่อ เผยแพร่แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ให้แก่ผู้พัฒนา นิคมอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งในและนอกนิคมอุตสาหกรรม ภาครัฐ ภาคการศึกษา รวมทั้ง องค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวม ๑,๐๐๐ คน

๕) การประเมินภาพรวมเบื้องต้นใน ๕ นิคมอุตสาหกรรม ในพื้นที่มาบตาพุด เทียบกับข้อกำหนด ๕ มิติ (Aspect) ๒๔ ด้าน (Area) พบว่าการดำเนินการพัฒนาระดับนิคม อุตสาหกรรมเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรม มี Area มากกว่าร้อยละ ๕๐ หรือมากกว่า ๑๒ ด้าน ที่มีศักยภาพสูงที่สามารถดำเนินการให้สอดคล้องในแต่ละ Area และในส่วน Area ที่เหลือมีศักยภาพ ปานกลาง ซึ่ง กนอ. จะประสานจัดทำแผนให้แล้วเสร็จในปี ๒๕๕๔ และรายงานผลให้ กอช. พิจารณา มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการนำแนวคิดดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ต่อไป

/๒.๑.๒ การอภิปราย...

๒.๑.๒ การอภิปรายของที่ประชุม

๑) กระทรวงอุตสาหกรรม ควรบูรณาการร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ ในการติดตามข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงานระดับโลกที่ดูแลปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และชุมชน เช่น องค์การสิ่งแวดล้อมโลก (United Nations Environment Programme หรือ UNEP) และ โครงการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติ หรือ UN habitat ที่กรุงไนโรบี เพื่อใช้ประกอบการดำเนินงาน ตามแผนแม่บท การพัฒนาระดับนิคมอุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์

๒) การรายงานผลการดำเนินงานเป็นผลจากมติคณะรัฐมนตรี และ กพอ. ซึ่งถือว่า กอช. โดยกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับเรื่องนี้ไปดำเนินการแล้วส่วนหนึ่ง สิ่งที่ต้องดำเนินการต่อไป คือการเข้าไปติดตามตรวจสอบระดับมลพิษ และการบังคับใช้กฎระเบียบกับโรงงานอุตสาหกรรม โดยในขั้นนี้กระทรวงอุตสาหกรรมได้สั่งการให้ กนอ. เร่งดำเนินการตามรูปแบบ และแผนงานที่มีอยู่แล้ว และกำชับ ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้มงวดกับโรงงานขนาดเล็กนอกนิคมอุตสาหกรรมควบคู่กันไป

๒.๑.๓ มติคณะกรรมการ กอช.

รับทราบ

๒.๒ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ กอช. ได้พิจารณา แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๒.๑ เหตุผลความจำเป็น

๑) นับแต่อดีตที่ผ่านมาภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมาโดยตลอด ซึ่งในปี ๒๕๕๒ พบว่า สัดส่วนมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรมต่อ GDP อยู่ที่ประมาณ ร้อยละ ๓๙ หรือคิดเป็นจำนวนเงินประมาณ ๓.๐๙ ล้านล้านบาท แต่เมื่อพิจารณาถึงมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรมต่อ GDP ที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่มาจากการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ และเป็นสินค้าที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยี ชิ้นส่วน เครื่องจักร และทุน จากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง

ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมไทยจำเป็นต้องมุ่งแสวงหาแนวทางการพัฒนาใหม่ ๆ โดยปรับเปลี่ยนจากการใช้ปัจจัยการผลิต เช่น ที่ดิน แรงงาน และทุนเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก ไปสู่เศรษฐกิจที่ใช้ทรัพย์สินทางปัญญา และการสร้างสรรค์มูลค่าเป็นปัจจัยขับเคลื่อนใหม่ โดยเน้นความคิดสร้างสรรค์ (Creativity driven growth) มุ่งเน้นไปที่การเพิ่มคุณค่า/สร้างมูลค่าให้กับสินค้ากลุ่มที่ไทยมีความสามารถในการแข่งขันอยู่แล้ว รวมถึงมุ่งเน้นส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันให้กับกลุ่มสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ/ความสามารถหลัก (Core Competency) เป็นการเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

๒) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดทำร่างแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ โดยผ่านการประชุมหารือร่วมกับคณะที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ) ประกอบด้วย นายมนู เลียวไพโรจน์ นายจักรมณต์ ฝาสกุลนิช รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ แต่มบุญเลิศชัย นายสันติ วิลาสศักดานนท์ นายสุพล เลอวิศิษฐ์ นายอรรถการ ตฤณารังสี และนายเสรี จุลศักดิ์ศรีสกุล ตลอดจนนำผลจากการจัดประชุมร่วมกับหน่วยราชการ และภาคเอกชนใน ๕ ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ปราจีนบุรี ขอนแก่น และสงขลา เพื่อระดม

/ความเห็น...

ความเห็น และรับฟังข้อเสนอแนะมาใช้ในการปรับปรุงร่างแผนแม่บทดังกล่าว

๓) ร่างแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๗๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางในการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรม เพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมไทยอย่างยั่งยืน ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สมดุลและยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์ ดังนี้

๓.๑) ยกระดับคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและขยายเครือข่ายการผลิตสู่ต่างประเทศ เพื่อการเพิ่มผลิตภาพด้านการผลิต ลดข้อจำกัดต่างๆ ในการดำเนินงาน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันร่วมกัน โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

- ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มคลัสเตอร์ โดยอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและความร่วมมือของแต่ละกลุ่มภายในคลัสเตอร์ และสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจากต่างชาติที่หลากหลาย และเชื่อมโยงในอุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่อง และเชื่อมโยงฐานการผลิตและบริการในภูมิภาคอาเซียน

- ยกระดับคลัสเตอร์ (Upgrade Cluster) สนับสนุนการศึกษาต่อยอดและการฝึกฝนบุคลากร รวมถึงการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาเทคโนโลยี

- สร้างความยั่งยืนคลัสเตอร์ (Sustainable Cluster) ส่งเสริมให้กลุ่มคลัสเตอร์ไทยเป็นที่รู้จักในตลาดโลก เชื่อมโยงเครือข่ายสร้างความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนทรัพยากรในระดับโลก

๓.๒) ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน พัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ตลอดจนยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาผู้ประกอบการ ดังนี้

- เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการ SMEs (Build SMEs) โดยส่งเสริมให้ประชาชน หรือเจ้าของกิจการขนาดเล็ก พัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs โดยเฉพาะกิจการที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

- สร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ SMEs (Strengthen SMEs) โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต และมาตรฐาน การต่อยอดงานวิจัยเชิงพาณิชย์ รวมถึงการส่งเสริมการบริหารจัดการผลิตด้านต้นทุน ความเสี่ยง และจรรยาบรรณ พร้อมเปิดรับกระแสโลกาภิวัตน์ และระบบการค้าเสรี

- ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ (Upgrade Entrepreneur) พัฒนา SMEs เพื่อยกระดับการแข่งขันจากตลาดในประเทศไปสู่ต่างประเทศ

- สร้างความยั่งยืนของผู้ประกอบการไทย (Sustain Entrepreneur) ส่งเสริม SMEs ไทยสู่การเป็นบริษัทชั้นนำของโลก ตลอดจนขบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชน

๓.๓) ยกระดับสภาพแวดล้อมการดำเนินธุรกิจ บังคับใช้มาตรฐาน การผลิต การควบคุมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชน และปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุน โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

/- บังคับ...

- บังคับใช้มาตรฐานการผลิตในด้านต่างๆ (Safety and Standards) สร้างการรับรู้ของตลาดต่างประเทศถึงศักยภาพ และความน่าเชื่อถือของสินค้าที่ผลิตจากประเทศไทย ควบคู่ไปกับการผ่อนคลायกฎระเบียบและข้อบังคับที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

- สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (Access to Capital) สร้างโอกาสในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยที่อยู่ในประเทศ และต่างประเทศ

- ยกระดับศักยภาพบุคลากร (Industry Specific HR Development) จัดหา และพัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีความรู้ ทักษะ และมีจำนวนที่เพียงพอต่อการเติบโตของอุตสาหกรรม

- ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งหรือพัฒนา ศูนย์ทดสอบ วิจัย และออกแบบ รองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในระดับภูมิภาค และระดับโลก

- บริหารจัดการอุตสาหกรรม สนับสนุนให้มีหน่วยงานกลางที่ส่งเสริมการบริหารจัดการอุตสาหกรรม และบริหารความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมและสังคม

- กำหนดแนวทางจัดสรรทรัพยากร (ที่ดิน น้ำ ไฟฟ้า วัตถุดิบ ฯลฯ) รองรับการพัฒนาและขยายตัวของอุตสาหกรรม โดยให้ชุมชน และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

๔) เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมมีความต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตามแผนแม่บทฯ กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สศอ. จึงได้จัดทำร่างคำสั่งแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๗๔ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธาน ผู้แทนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องรวม ๑๒ หน่วยงาน เป็นอนุกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักนโยบาย อุตสาหกรรมมหภาค เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ โดยทำหน้าที่พิจารณากลับกรอง และจัดลำดับ ความสำคัญของแผนงาน/โครงการ พร้อมงบประมาณภายใต้กรอบแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม แห่งชาติให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์

๒.๒.๒ การอภิปรายของที่ประชุม กอช.

๑) เห็นชอบกรอบการพัฒนาตามแผนแม่บทฯ และเห็นว่าตามแนวโน้ม การพัฒนาอุตสาหกรรมโลก อุตสาหกรรมหลัก (Flagship) ควรเป็นอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศทั่วโลก หรืออุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มสัดส่วน โครงสร้างของการใช้วัตถุดิบจากการเกษตร จากอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมพลังงาน เชื่อมโยง ไปสู่อุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพ เช่น ยาและสมุนไพรที่มีอัตราการเติบโตสูง เพื่อแสวงโอกาสทางเศรษฐกิจ ลดข้อกีดกันทางการค้า และเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชากร ทั้งนี้รายละเอียดตามแนวทางการพัฒนา อุตสาหกรรมภายใต้แผนแม่บทฯ เห็นควรให้คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทการ พัฒนาอุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔) รับไปดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงาน/โครงการ พร้อม งบประมาณ และนำเสนอ กอช. เพื่อพิจารณา

/๒) แนวทาง...

๒) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมใน ๒๐ ปีข้างหน้าจะต้องสอดคล้องกับศักยภาพด้านวัตถุดิบ และทรัพยากรในประเทศ และให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา (R&D) พัฒนาความได้เปรียบของอุตสาหกรรม เช่น นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ที่พัฒนาจากภูมิปัญญาไทย การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และชุมชน โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร จะเปลี่ยนจากเครือข่ายชุมชน หรือ Community ไปสู่การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการสินค้า ตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ ระบบคลัสเตอร์ กลายเป็นอุตสาหกรรมเกษตร กรณีเช่น อุตสาหกรรมดอกไม้ลิลิปของฮอลแลนด์ กวีของนิวซีแลนด์ น้ำมันปาล์มของมาเลเซีย หรือในกรณีกล้วยไม้ไทยที่ต้องมองในลักษณะของอุตสาหกรรมเกษตรทั้งระบบ

๒.๒.๓ มติคณะกรรมการ กอช.

- ๑) เห็นชอบแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔
- ๒) เห็นชอบองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ และให้เพิ่มเติมผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คน เป็นที่ปรึกษาอนุกรรมการ ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ และผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน เป็นอนุกรรมการฯ

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

- ๓.๑) รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กอช. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓
- ๓.๒) รับทราบผลความก้าวหน้าของแผนพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศน์ และแผนปฏิบัติการภายใต้แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศน์มาตาปุด
- ๓.๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติการในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๔๓๗๖ โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๘๘๑๗

Email ausein@oie.go.th